

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/34/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114220422
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ilavský
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2114220422.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Daniela Ilavského a sudcov Mgr. Jozefa Mačeja a Mgr. Michala Novotného, v právnej veci žalobcu: BNP PARIBAS PERSONEL FINANCE SA, adresa sídla Francúzska republika, 750 09 Paríž, boulevard Haussmann 1, zastúpený usadeným euroadvokátom: JUDr. Helena Strachotová, adresa sídla, Martin, Hviezdoslavova 7, proti žalovanému: E. B., nar. X. L. XXXX, adresa trvalého pobytu B., Y. XXXX/XX, o 720,09 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava z 27. februára 2017 č.k. 10C/257/2014-136, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e .

II. Žalobcovi sa voči žalovanému p r i z n á v a náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100% s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1.1 Napadnutým rozsudkom č.k. 10C/257/2014-136 súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi povinnosť uloženú mu prvým výrokom rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 10C/257/2014-65 zo dňa 5. mája 2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trnava č.k. 26Co/442/2015-89 z 31. mája 2016 v splátkach vo výške 35 eur mesačne splatných vždy do 15. dňa v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku pod následkom straty výhody splátok (výrok I. rozsudku) a žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré žalovanému umožnil plniť v splátkach vo výške 15 eur mesačne splatných vždy do 15. dňa v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku pod následkom straty výhody splátok (výrok II. rozsudku).

1.2.1 Z vykonaného dokazovania mal za dokázané:

1.2.2 Žalobca sa žalobou domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 720,09 eur s úrokom vo výške 8,50 % ročne zo sumy 276,75 eur od 4.9.2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 443,34 eur od 3.8.2013 do zaplatenia a náhradu trov konania.

1.2.3 Súd prvej inštancie vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 10C 257/2014-65 zo dňa 5.5.2015 tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 720,09 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,50 % ročne zo sumy 276,75 eur od 4.9.2013 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5,50 % ročne zo sumy 443,34 eur od 3.8.2013 do zaplatenia, to všetko v splátkach vo výške 21 eur mesačne splatných vždy do 15. dňa v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku pod následkom straty výhody splátok. Vo zvyšku žalobu zamietol. Žalovaného zároveň zaviazal zaplatiť žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 148,45 eur a náhradu iných trov konania v sume 43 eur, a to v splátkach vo výške 6 eur mesačne splatných vždy do 15. dňa v mesiaci počnúc mesiacom

nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku pod následkom straty výhody splátok k rukám jeho právnej zástupkyne.

1.2.4 V dôsledku podania opravného prostriedku žalobkyňou, následne Krajský súd v Trnave rozsudkom č.k. 26Co/442/2015-89 zo dňa 31.5.2016 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 443,34 eur od 3. augusta 2013 do zaplataenia a zo sumy 276,75 eur od 4. septembra 2013 do zaplataenia, pričom v napadnutej časti splatnosti pohľadávky a trov konania, rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, pričom v zrušujúcej časti uložil súdu prvej inštancie náležite zistiť osobné a majetkové pomery žalovaného a v prípade potreby doplniť dokazovanie, náležite zhodnotiť výsledky celého konania a až následne opätovne rozhodnúť o veci.

1.2.5 Po rozhodnutí odvolacieho súdu potom zostávajúcim predmetom konania bolo určenie spôsobu plnenia žalobcovi priznanej pohľadávky rozsudkom č.k. 10C/257/2014-65 z 5.5.2015 a náhrada trov konania žalobcu.

1.2.6 Žalovaný na výzvu súdu na dokladovanie osobných majetkových a zárobkových pomerov zostal nečinný a na pojednávanie nariadené za účelom zistenia osobných a majetkových pomerov žalovaného sa tento nedostavil.

1.2.7 Vlastným šetrením súd zistil, že žalovaný vlastní garáž zapísanú na LV č. XXXX pre k.ú. B., vrátane pozemkov o výmere 202 m² v podiele 1/2, pričom na dotknutom liste vlastníctva je v poznámke na podiel žalovaného zapísané aj exekučné záložné právo.

1.2.8 Podľa evidencie Sociálnej poisťovne žalovaný nie je zamestnaný, ani nepoberá iné dávky.

1.2.9 Podľa evidencie Registra obyvateľov žalovaný je ženatý a má dve maloleté deti.

1.2.10 Podľa evidencie Obchodného registra žalovaný vlastní podiel v obchodnej spoločnosti C., s.r.o., ktorá je dlhodobo nečinná, posledná účtovná závierka bola za rok 2011, pričom tržby spoločnosti boli v tom čase 0 eur.

1.2.11 Žiadny ďalší majetok, resp. príjmy žalovaného sa zistiť nepodarilo.

1.3 V súlade s vyššie zisteným skutkovým stavom súd prvej inštancie vec právne posúdil ako nárok žalovaného na určenie, že žalobcovi súdom priznané plnenie (rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 10C/257/2014/65 z 5.5.2015) sa má uskutočniť v splátkach podľa § 232 ods. 1 a ods. 2 v spojení s čl. 5 C.s.p. (zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších zmien a doplnení, ďalej len „C.s.p.“)

1.4 Vzhľadom na výsledky dokazovania uvedené v bodoch 1.2.6 - 1.2.11 súd prvej inštancie žalovanému umožnil plniť dlh v splátkach, pričom však zohľadnil požiadavku žalobcu na minimálny rozsah splátok, za súčasného prihliadnutia na sociálnu situáciu žalovaného. Zároveň skonštatoval, že, sociálny stav žalovaného je zapríčinený aj jeho prístupom, nakoľko je dlhodobo bez práce, pričom nereagoval na výzvy súdu ohľadne dokladovania svojich pomerov, čo súd vyhodnotil ako zneužívanie postavenia podľa Čl. 5 C.s.p..

1.5 Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil právne § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. a vecne potrebou priznania plnej náhrady trov konania žalobcovi voči žalovanému pre jeho plný úspech v spore.

2.1 Rozsudok napadol riadnym a včasným odvolaním žalovaný s návrhom na jeho zmenu ponížením súdom určených splátok dôvodiac, že súdom určené splátky súd vzhľadom na jeho dlhodobý stav hmotnej núdze vysoké.

3. Žalobca odvolací návrh nepodal a vo svojom vyjadrení sa k odvolaniu žalovaného toto navrhol odmietnuť ako nedôvodné a neodôvodnené.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťal (§ 355 ods. 1 C.s.p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (akt. § 127 a § 365 C.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C.s.p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 C.s.p.), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 C.s.p.), pričom žalobca bol informovaný o mieste a čase VVR aj elektronickými prostriedkami (§ 219 ods. 3 C.s.p.), a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C.s.p..

5. Predmetom konania vedeného na Okresnom súde Trnava pod spisovou značkou 10C/257/2014 je žaloba o zaplatenie 720,09 eur s príslušenstvom titulom nároku žalobcu na vrátenie nesplateného úveru s príslušenstvom poskytnutého žalobcom žalovanému, a to na základe 1/ Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 42714635090001 uzavretej dňa 23.1.2013 ako aj 2/ Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 263734646563418 zo dňa 17.12.2012. Súd prvej inštancie (po predošlom zrušení rozsudku č.k. 10C/257/2014-65 zo dňa 5.5.2015 a vrátení veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie) napadnutým rozsudkom určil, že plnenie priznané žalobcovi rozsudkom č.k. 10C/257/2014-65 zo dňa 5.5.2015 v spojení s rozsudkom tunajšieho odvolacieho súdu č.k. 26Co/442/2015-89 zo dňa 31. mája 2016 sa má uskutočniť v splátkach vo výške 35 eur mesačne splatných vždy do 15 dňa v mesiaci počnúc nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku pod následkom straty výhody splátok a zároveň žalovaného zaviazal na náhradu trov konania žalobkyni v rozsahu 100 %, ktoré mu umožnil splácať v splátkach vo výške 15 eur mesačne splatných vždy do 15 dňa v mesiaci počnúc nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku pod následkom straty výhody splátok.

6. S prihliadnutím na obsah podaného odvolania, predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnenú odvolaciu argumentáciu žalovaného bolo posúdiť, či súd prvej inštancie určil výšku splátok tak, aby táto zodpovedala platobnej schopnosti žalovaného (vychádzajúc z jeho osobných, majetkových a zárobkových pomerov tak, ako sa ich bez súčinnosti žalovaného podarilo zistiť), zohľadňovala snahu žalovaného o plnenie záväzku, ako aj možnosť žalobcu domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade ich nedodržania.

7. Podľa ust. § 387 ods.1 a ods. 2 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (2).

8. Odvolací súd nemal v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu. Práve pre správnosť a objektívnu argumentačnú presvedčivosť takto súdom prvej inštancie predostretých dôvodov by tak zásadne postačovalo len konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie odvolacím súdom s odvolaním sa na ne (§ 387 ods. 2 C.s.p.). Nakoľko tu však bol i nesúhlas žalovaného s takýmito dôvodmi, a tým vyvolaná potreba vysporiadania sa aj s tzv. odvolacími námietkami, pre úplnosť odôvodnenia rozhodnutia, odvolací súd považuje za potrebné doplniť nasledovné:

9. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca si v konaní uplatnil právo na vrátenie poskytnutého úveru z úverovej zmluvy zo dňa 23.1.2013 uzavretej medzi žalovaným ako dlžníkom a žalobcom ako veriteľom, keď bol poskytnutý úver 276,75 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 9 mesačných splátkach po 30,75 eur vždy v 15. deň v mesiaci a úverovej zmluvy zo dňa 17.12.2012 uzavretej medzi žalovaným ako dlžníkom a žalobcom ako veriteľom, keď bol poskytnutý úver 443,34 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 9 mesačných splátkach po 49,26 eur vždy v 15. deň v mesiaci. Žalovaný si svoje povinnosti nesplnil, preto ho žalobca vyzval k okamžitej splatnosti oboch úverov. Ani po vyhlásení okamžitej

splatnosti žalovaný svoj dlh, ktorý predstavoval celú výšku oboch poskytnutých úverov (t.j. sumu 276,75 eur a sumu 443,34 eur).

10. Z obsahu spisu tiež vyplýva, že žalovaný v podstate od počiatku konania, t.j. už v čase vydania prvého rozhodnutia (platobného rozkazu č.k. 8Ro/298/2014-17 zo 4. augusta 2014) žalovaný namieta svoju nepriaznivú finančnú situáciu, ktorá mu nedovoľuje zaplatiť dlžnú sumu v celosti, ale len v častiach po splátkach. V podanom odpore zo dňa 11.9.2014 proti vyššie uvedenému platobnému rozkazu uviedol, že jeho rodina je rodinou v hmotnej núdzi, pričom tento stav pretrváva približne dva roky, čo verifikoval priložením potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny P. (ďalej len ÚPSVaR P.), z ktorého vyplýva, že ÚPSVaR P. poskytuje dotáciu na podporu výchovy k stravovacím návykom dieťaťa ohrozeného sociálnym vylúčením z dôvodu, že príjem rodiny je najviac vo výške životného minima pre deti žalovaného. Uvedené potvrdenie bolo vystavené dňa 14.08.2014.

11. Rozsudkom súdu prvej inštancie č.k. 10C/257/2014-65 zo dňa 5.5.2015 okresný súd povolil žalovanému splácať žalobcovi priznané nároky v splátkach po 21 eur (pokiaľ ide o povinnosť žalovaného zaplatiť istinu oboch úverov spolu s príslušnými úrokmi z omeškania špecifikovanými v tomto rozhodnutí) a v splátkach po 6 eur (pokiaľ ide o povinnosť žalovaného zaplatiť žalobcovi trovy konania). Tento rozsudok bol žalovanému doručovaný, pričom zásielka sa vrátila späť súdu prvej inštancie s označením „neprebratá v odbernej lehote“, v dôsledku čoho sa na doručenie písomností uplatnila zákonná fikcia doručenia a to aj napriek tej skutočnosti, že sa žalovaný o tom nedozvedel.

12. V dôsledku zrušujúceho rozhodnutia tunajšieho odvolacieho súdu č.k. 26Co/442/2015-89 zo dňa 31.5.2016 (ktoré rozhodnutie si žalovaný už riadne prevzal) a následného vrátenia veci okresnému súdu, tento pristúpil k podrobnému skúmaniu osobných, majetkových a zárobkových pomerov žalovaného, pričom zistil skutočnosti uvedené v bode 1.2.6 - 1.2.11 tohto rozhodnutia.

13. Po preskúmaní pomerov na strane žalovaného súd prvej inštancie opätovne rozhodol napadnutým rozsudkom tak, že žalovanému povolil splácať žalobcovi priznaný nárok rozsudkom č.k. 10C/257/2014-65 zo dňa 5.5.2015 v splátkach po 35 eur (pokiaľ ide o istinu 720,09 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročným úrokom zo sumy 276,75 eur od 4.9.2013 do zaplataenia a úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 443,34 eur od 3.8.2013 do zaplataenia) a v splátkach po 15 eur (pokiaľ ide o náhradu trov konania, ktorú okresný súd priznal v rozsahu 100% práve žalobcovi a úspešnej strane v konaní).

14. Odvolací súd sa s takto určenými splátkami stotožňuje. V tejto súvislosti poukazuje na to, že v individuálnych a odôvodnených prípadoch je súd oprávnený (a to na návrh strany) zaviazať stranu na splnenie uloženej povinnosti v splátkach. Tu treba ale podrobne skúmať osobné a majetkové pomery strany, ktorá o povolenie splatiť dlh v splátkach požiada a na druhej strane i postoj strany, ktorej má byť dlh splatený. Tvrdenie žalovaného o nepriaznivej situácii je potrebné skúmať, nestačí len samotné tvrdenie, že nie je v jej možnostiach splatiť dlh naraz. Majetkové pomery strany konania nemožno považovať za skutočnosti všeobecne známe alebo známe súdu z jeho činnosti, je preto výlučne na strane (v tomto prípade to bolo povinnosťou žalovaného), aby svoje tvrdenia o nepriaznivých pomeroch preukázal, ktorú povinnosť si však nesplnil.

15. Žalovaný síce predložil ako prílohu k odporu proti platobnému rozkazu č.k. 8Ro/298/2014-17 potvrdenie z ÚPSVaR P. o poberaní príspevku v hmotnej núdzi poskytovaného jeho dvom deťom, uvedené potvrdenie však preukazuje situáciu z roku 2014. Odvolací súd má za to, že takého potvrdenie má len časovo ohraničenú platnosť, nebolo možné prihliadať naň aj v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie po vrátení veci odvolacím súdom, nakoľko nepreukazuje aktuálne pomery žalovaného.

16. Tu je potrebné zdôrazniť, že po vrátení veci odvolacím súdom, súd prvej inštancie nariadil pojednávanie na 11.1.2017, na ktoré riadne predvolal strany, pričom ich riadne poučil o následkom nedostavenia sa ako aj o možnosti požiadať súd o odročenie pojednávania. Žalovaný predvolanie na termín pojednávania prevzal dňa 23.12.2016 (nesporne to vyplýva z doručky na č.l. 97 spisu), na pojednávanie sa však nedostavil. Svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnil ani súd nepožiadaval o odročenie. Žalovaný bol o možnosti konať a rozhodnúť v jeho neprítomnosti poučený, nebránili mu žiadne objektívne skutočnosti požiadať o odročenie pojednávania a svoju neúčast' kvalifikovaným spôsobom ospravedlniť.

17. V dôsledku nedostavenia sa na pojednávanie okresný súd vlastným šetrením skúmal pomery žalovaného, a to ilustráciou v REGOB-e, katastri nehnuteľností ako aj Sociálnej poisťovni so zistením, že žalovaný má dve deti, nie je zamestnaný, a majetok ktorý vlastní (garáž uvedenú na LV č. XXXX v kat. úz. B. v podiele 1/2) je zaťažený exekučným záložným právom.

18. Žalovanému bolo taktiež zaslané tlačivo „Potvrdenie o osobných, zárobkových a majetkových pomeroch“, ktoré prevzal dňa 6.2.2017 (doručenka na č.l. 117), avšak vyplnené tlačivo súdu nevrátil. Žalovaný sa tak vlastnou pasivitou pripravil o možnosť preukázať údajnú nepriaznivú finančnú situáciu uvedením takých skutočností, ktoré by odôvodňovali rozhodnutie súdu v súlade s jeho návrhom.

19. Je potrebné tiež poukázať, že žalobca bol ochotný vyjsť v ústrety žalovanému tým, že akceptoval splnenie uloženej povinnosti žalovanému v splátkach, so splatením v lehote 1 roka. Žalovaný nesplnením si svojej povinnosti preukázať majetkové pomery nemôže očakávať zhovievavosť súdu a oprávneného subjektu (tu žalobcu) v podobe určenie splátky vo výške 10 eur (na čo poukázal v odvolaní) a už vôbec nemôže pripisovať na ľarchu súdu to, že nie je v jeho možnostiach splácať uloženú povinnosť v splátkach po 35 eur a 15 eur. Žalovaným navrhované splátky vo výške 10 eur mesačne by boli neprimerane nízke vzhľadom k pohľadávke a postojov samotného žalovaného k splácaniu dlhu a takýto spôsob plnenia priznaného dlhu by neprimerane zvýhodňoval žalovaného ako dlžníka voči žalobcovi.

20. Z vyššie uvedených dôvodov potom odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a ods. 2 C.s.p. potvrdil, keď tento rozhodol správne aj o trovách prvoinštančného konania.

21.1 Žalobca bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný (§ 255 ods. C.s.p.) a vznikol mu nárok na náhradu trov konania.

21.2 O nároku na náhradu trov rozhodol odvolací súd podľa ustanovení § 369 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.

21.3 O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.)

22. K prijatiu tohto rozhodnutia došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyselne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení a § 393 ods.2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je podľa § 421 C.s.p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).